

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Simonou Kačerovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobkyně: J. F. [redacted] narozená [redacted],
bytem [redacted],
právně zastoupená JUDr. Alešem Rozehnalem, advokátem,
sídlem Týnská 633, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ing. A. B. [redacted], narozený [redacted],
bytem [redacted],
právně zastoupený Mgr. Jiřím Urbánkem, advokátem,
sídlem Na Kozačce 1289/7, 120 00 Praha 2 – Vinohrady,

o ochraně osobnosti

takto:

- I. Žalovaný je povinen, se žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku omluvit dopisem zaslaným na adresu žalobkyně v tomto znění:

„Omluva J. F. [redacted].

Vážená paní F. [redacted],

dne 12. 7. 2018 jsem v pořadu Televizní noviny vysílaném na programu TV NOVA na otázku, zda věřím slovu P. R. [redacted], že jsou demonstranti zaplacení, i přesto, že svá tvrzení nemůže podpořit žádnými důkazy, odpověděl, že jsem o zaplacení demonstrantů přesvědčený, neboť se jedná o stále ty samé lidi, kteří proti mně protestují již rok a půl, a že si neumím představit, že by někdo demonstroval šestnáct hodin v kuse a šestnáct hodin v kuse řval, jen tak, že se nudí. Dále jsem své výroky potvrdil v pořadu 168 hodin vysílaném dne 9. 9. 2018 na programu České

televize, kdy jsem o zaplacení demonstrantům za účast demonstraci řekl, že toto opírám o vyjádření P. R. Dále jsem v pořadu Duel Jaromíra Soukupa vysílaném dne 30. 8. 2018 na programu TV Barrandov označil demonstrující jako politické odpůrce na objednávku. Označení demonstrantů za zaplacené a objednané jsou dehonestující a urážlivá a za tato tvrzení se tímto omlouvám.“

- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12 164 Kč a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

Žalobkyně žádala, aby bylo žalovanému uloženo zaslat žalobkyni omluvný dopis ve znění uvedeném ve výroku tohoto rozsudku.

Návrh odůvodnila tím, že dne 11. 7. 2018 v Praze na Malostranském náměstí a posléze ve Sněmovní ulici před Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky demonstrovala proti politické situaci v České republice, zejména proti sestavení vlády hnutí ANO 2011 a Českou stranou sociálně demokratickou za podpory Komunistické strany Čech a Moravy. K demonstraci se ve zprávách TV NOVA vyjádřil poslanec hnutí ANO 2011 P. R. tak, že byl přítomen rozhovoru demonstrantů, na jehož základě usoudil, že protestujícím bylo za účast na demonstraci zaplacen, dle jeho názoru opozičními stranami. Žalovaný, předseda vlády a předseda hnutí ANO 2011, reagoval na tvrzení svého stranického kolegy pana R. následující den v pořadu Televizní noviny na programu TV NOVA tímto způsobem: „Já jsem o tom (o zaplacení demonstrujících) přesvědčený. Oni protestují proti mně už rok a půl, dokonce protestovali proti mé svatbě, protestovali před zámkem v Lánech. My je známe z našich demonstrací, pardon, z naší kampaně, kdy vlastně nám bránili, abychom mluvili s občany. To jsou stále stejní lidé a neumím si představit, že by někdo demonstroval šestnáct hodin v kuse a šestnáct hodin řval. Jen tak, že se nudí. Takže asi nějaká motivace tam bude, já neříkám, že všichni. My, některé ty lidi známe, protože chodí s námi už rok a půl a dělají všechno proti nám. Takže si to umím představit.“ Žalobkyně prostřednictvím dopisu vysvětlila žalovanému, že se demonstrací účastní zcela nezištně z důvodu svého přesvědčení. Tento dopis také zveřejnila na sociální síti. Žalovaný nicméně své výroky opakoval v pořadu 168 hodin odvysílaném dne 9. 9. 2018 v programu České televize. Jako podplacené označil demonstrující také v pořadu Duel Jaromíra Soukupa na programu TV Barrandov odvysílaném dne 30. 8. 2018. Žalobkyně vyzvala žalovaného, aby se demonstrantům omluvil, což žalovaný odmítl. Výroky žalovaného jsou nepravdivé a zasáhly čest a důstojnost žalobkyně. Žalobkyně se proto domáhá odstranění následků tohoto zásahu formou omluvného dopisu.

Žalovaný navrhol zamítnutí návrhu. Uvedl, že vycházel z výroků pana poslance P. R., který uvedl, že když odcházel ze sněmovny, zaslechl rozhovor skupinky rozcházejících se demonstrantů, kteří byli vyzváni k tomu, aby si šli pro peníze k H. Na svém Facebookovém profilu označil demonstranty za demokratickou žumpu, dobře placený kompars. To rozpoutalo debatu o tom, zda jsou účastníci demonstrace něčím motivováni. Na dotaz sdělovacích prostředků žalovaný odpověděl způsobem uvedeným v žalobě. Tento svůj názor následně zopakoval v pořadu Duel Jaromíra Soukupa dne 30. 8. 2018. Žalovaný tím vyjádřil svůj názor, že se jedná o „politické odpůrce na objednávku“ a že je vše velmi dobře organizováno. Žalobkyně na projevy žalovaného reagovala na sociálních sítích a ve sdělovacích prostředcích (např. v České televizi v pořadu 168 hodin). Tím si žalobkyně sama zjednala případnou nápravu. Výroky žalovaného byly hodnotící soudy a nemohly zasáhnout osobnost žalobkyně.

Žalobkyně jako účastnice řízení uvedla, že chce především uvést, že veškeré aktivity podniká zcela nezištně a bezplatně. Do politiky se zapojila v rámci prezidentské kampaně, kdy agitovala pro pana D. Když se dozvěděla, že žalovaný chce post ministra spravedlnosti, přišlo jí to už jako velká drzost a rozhodla se, že půjde svůj nesouhlas projevít do Prahy na Malostranské

náměstí. K tomu se rozhodla zcela o své vůli, nikdo jí neorganizoval. Až ve vlaku se dozvěděla, že se koná demonstrace na Malostranském náměstí, do které se následně zapojila. Druhý den se dozvěděla, že žalovaný se k této akci nějakým způsobem vyjadřoval. Protože nemá televizi, až la na svém Facebooku zaznamenala dotazy od známých v tom smyslu, kolik za to bere. Kolega z práce jí řekl, že má dobrý vedlejší příjem atd. Tyto dotazy a tato obvinění musela vyvracet. 13. 7. 2019 si příslušné zprávy vyhledala na internetu. Vyslechla tedy vyjádření žalovaného a rozhodla se, že tato lživá tvrzení nenechá být. Lidi, kteří se účastnili předemětné demonstrace, zná z agitací v rámci předvolební prezidentské kampaně. Je také aktivistkou Miliónu chviliek. Svě aktivity vykonává ve svém volném čase, sama si obstarává plakáty, sama platí cesty. Někdy je nucena vzít si volno v práci apod. Vyjádření žalovaného jsou tedy zcela lživá. Nemá zapotřebí, aby jí na sociálních sítích uráželi neznámí lidé a nazývali jí např. „K [redacted] placenou děvkou“. Proto si také některé lidi zablokovala. Opravdu jde o velmi nepřijemnou dehonestaci ve veřejném prostoru. Stalo se např., že v jakési malé šumavské vesnici dostal jakýsi starý muž informaci po e-mailu, že jsou demonstranti placeni. Této informaci uvěřil až po té, kdy to vyslechl z úst premiéra a následně opakovaně v médiích. Pro obyčejné lidi je stále osoba prezidenta a premiéra značnou autoritou. Žalobkyně tedy musela tomuto muži svůj postoj vysvětlovat. Chtěla na vyjádření žalovaného reagovat na Facebooku, to se jí však nepodařilo, tak svůj názor vyjádřila na stránkách Lumpenkavárny. Na její vyjádření reagovalo do druhého dne asi 2 500 lajků, objevily se komentáře lidí všech věkových skupin, kteří měli stejný názor a byli také výroky žalovaného dotčeni. Děkovali žalobkyni, tu tato reakce, rozplakala. Další lajky stále přibývají. Proto se žalobkyně rozhodla, že bude proti těmto výrokům bojovat. Do dnešního dne mezi lidmi kolují dezinformace o tom, že jsou demonstranti podplaceni, např. Evropskou unií nebo panem S [redacted]. Naposledy se s tím setkala v malé obci při jakémisi veřejném vystoupení pana V [redacted] R [redacted], kde jí jeden z občanů opět označil, že je podplaceným demonstrantem. Musela tedy veřejně vystoupit a situaci vysvětlovat. Názory občanů jsou také podpořeny občasným vyjádřením dalších politiků v podobném smyslu. Žalobkyně se domnívá, že bylo povinností žalovaného si zprávy nejprve ověřit, poté, kdy se dozvěděl, jaká je situace, svá prohlášení opravil a veřejně se omluvil. Výroky žalovaného bylo postiženo více osob, žalobkyně zaznamenává negativní reakce od svých rodinných příslušníků, také nevhodné žerty např. v restauraci, vše se velmi těžko vyvrací. Dokonce jí bylo vyhrožováno fyzickou likvidací. Tato nepříznivá situace trvá rok a půl. Opakuje, že se do Prahy rozhodla jet, protože věděla, že se bude hlasovat o důvěře vládě a měla jisté výhrady proti programovému prohlášení vlády. Rozhodla se tedy vyjádřit svůj nesouhlas. Následně zjistila, že je v Praze demonstrace, ke které se připojila. Je signatářkou petice Milión chviliek. Je pravda, že na demonstraci byla asi patnáct hodin, odjížděla před půlnocí, aby stihla poslední vlak. Nezaznamenala žádný rozhovor o penězích, případně o pokutě, paní H [redacted] nezná. Šlo o její první demonstraci proti vládě. Od té doby se demonstrací účastní opakovaně. Na svatbě žalovaného nedemonstrovala. Je krátce tzv. registrovaným příznivcem strany Starostové a nezávislí v Plzeňském kraji. P [redacted] R [redacted] nezná. Zaznamenala jeden útok na žalovaného plastovou lahví, bylo to v okamžiku, kdy vyšel před dům, a šlo v podstatě o neúmyslný útok. Následně se žalovaný vrátil do budovy, nešlo s ním tedy příliš komunikovat. Ostatní politici s demonstranty problém neměli, vycházeli a komunikovali s nimi. Útoky žalovaného vztáhla žalobkyně vůči vlastní osobě, neboť také reakce okolí směřovala vůči ní. Žalovaný ji mohl zaznamenat opakovaně na demonstracích, protože výrok, který je součástí petitu, byl pronesen v srpnu v pořadu Jaromíra Soukupa a v té době už se žalobkyně účastnila většího počtu demonstrací. Svůj spor se žalovaným zveřejňuje na své Facebookové stránce, dále na stránce s názvem „Piskači všech krajů spojme se“ (název odvozen od toho, že se na demonstrace chodí s písťalkou, aby byl žalovaný vypískán), dále na stránkách Lumpenkavárny. Dostala také prostor vyjádřit se k problému v médiích. Zaznamenala velký ohlas na svůj otevřený dopis, takže se rozhodla bojovat za očištění jména demonstrantů. Opakuje, že nikdy nedostala žádnou finanční odměnu ani výhodu či funkci za svoji účast na demonstracích proti žalovanému. Těchto aktivit se účastní proto, že nesouhlasí s tím, aby v naší zemi působil trestně stíhaný premiér, bývalý člen

STB. Před konfliktem se žalovaným neměla žádné nepříjemnosti, k zásadní změně došlo po prohlášení žalovaného. Žádný jiný soudní spor se žalovaným nemá. Trestní oznámení na něj nepodávala. Po vyjádření žalovaného zaznamenala žalobkyně pokles důvěry a pocit, že se na ni někdo dívá skrz prsty. Opakovaně musí odpovídat na otázky, kolik za účast na demonstracích bere. Negativní reakce zaznamenala také na Messengeru, na ty zpočátku odpovídala, později uveřejnila tzv. sedm pravidel pro příznivce B■■■■, reagovala přestala. Některé osoby siablokovala, čímž došlo ke ztrátě zpráv a nemůže je tedy předložit. Dotazy na to, kolik bere za demonstrace, zaznamenala u svých kolegů, od lidí z vesnice, od svého otce a dalších osob. Lidé však nechtějí vypovídat před soudem, neboť mají strach z praktik žalovaného. O své účasti na demonstraci žalobkyně informovala na svém Facebooku, kam ukládala zprávy a fotografie. Nejvíce negativních reakcí zaznamenala po zveřejnění dopisu žalovanému. Domnívá se, že hodně lidí výroky žalovaného uvěřila.

Provedeným dokazováním byly zjištěny tyto právně významné skutečnosti:

Ze záznamu televizního vysílání bylo zjištěno, že v den jednání o důvěře vládě před sněmovnou demonstrovalo několik stovek lidí, kterým se nelíbilo to, že se vláda opírá o hlasy komunistů a legitimizuje tím jejich činnost. Akci pod názvem „Neztrácíme naději!“ pořádala aktivistická skupina AÚVA, která nyní čelí kritice ze strany poslance ANO P■■■■ R■■■■. Ten si údajně při odchodu ze sněmovny všiml, jak někdo za účast na demonstraci dává lidem peníze.

Žalovaný dne 13. 7. 2018 v Televizních novinách na TV NOVA uvedl, že „my ty lidi totiž známe. Neumím si představit, že by nějaký někdo demonstroval šestnáct hodin v kuse. Takže asi nějaká motivace tam bude“.

Dne 12. 7. 2018 v Televizních novinách na TV NOVA na dotaz moderátora, zda věří slovům poslance P■■■■ R■■■■ i přesto, že svá tvrzení nemůže podpořit žádnými důkazy, žalovaný odpověděl: „tak já jsem o tom přesvědčenější, my ty lidi totiž známe. Oni protestují proti mně už rok a půl, dokonce protestují proti mojí svatbě, protestovali před zámekem v Lánech, my je známe z našich demonstrací, pardon, z naší kampaně, kde vlastně nám bránili, abychom mluvili s občany, takže to jsou stále stejní lidi a neumím si představit, že by nějaký někdo demonstroval šestnáct hodin v kuse a šestnáct hodin v kuse řval jen tak, že se nudí, takže asi nějaká motivace tam bude. Já neříkám, že všichni, ale my některý ty lidi známe, protože chodí s námi už rok a půl a dělají všechno proti nám, takže umím si to představit.“

Obdobným způsobem se žalovaný vyjádřil pořadu Duel Jaromíra Soukupa na programu TV Barrandov dne 30. 8. 2018. Zde doslova uvedl: „To byla demonstrace proti B■■■■ a proti hnutí ANO, jsou to stále stejní demonstranti, to jsou lidi, kteří jsou zaplacení, při demonstraci před sněmovnou, když na mně házeli lahve, tak byl důkaz, že si šli pro peníze, byl záznam na Novinkách, kdy jedna dáma říká klukovi, málo řveš, příště musíš řvat víc!, takto je jasné, že to bylo organizované, já vám říkám, že jsou to političtí odpůrci na objednávku.“

Dne 13. července 2018 reagovala žalobkyně na výroky žalovaného dopisem uveřejněným na její Facebookové stránce a na stránce skupiny Lumpenkavárna, ve kterém žalovanému vysvětluje, že se demonstrací zúčastňuje ze svého přesvědčení, neboť není spokojena s děním na politické scéně, v poslední době zejména s výměnou ministra spravedlnosti a že se demonstrací zúčastňuje zcela zdarma, neboť to považuje za svoji občanskou povinnost. Dále žalovaného vyzvala k tomu, aby se demonstrantům omluvil na TV NOVA.

V pořadu 168 hodin odvysílaném dne 9. 9. 2018 na ČT 1 žalovaný znovu na adresu demonstrantů uvedl, že jsou zaplacení. Dále uvedl, že jsou to političtí odpůrci na objednávku. Na dotaz redaktorky, zda má pro svá tvrzení nějaký důkaz, žalovaný uvedl, že má vyjádření poslance R■■■■, který po protestech před sněmovnou, když na něj sprostě řvali a házeli na něj lahve, tak byl toho, jak tam nějaká paní dávala instrukce, aby si uklidili ty transparenty a aby si šli pro peníze. To potvrdil také poslanec P■■■■ R■■■■, který na svém Facebooku nazval demonstranty

demokratickou žumpou a dobře placeným komparzem. Následně svá slova zmírnil a výroky na Facebooku opravil.

Dále bylo provedeno dokazování listinami a televizními záznamy, ze kterých bylo zjištěno, že žalobkyni (a ostatním účastníkům demonstrací) byl poskytován poměrně široký prostor k vyjádření k výroky žalovaného. Dále žalobkyně podrobně komentuje vývoj kauzy a svůj vztah k žalovanému na Facebookovém profilu.

Dopisem ze dne 11. 2. 2019 žalobkyně vyzvala žalovaného k zaslání omluvného dopisu ve znění uvedeném v návrhu. Na tuto výzvu žalovaný (před podáním žaloby) nereagoval.

Žalobkyně se žalobou domáhá omluvy za výroky žalovaného o zaplacených a objednaných demonstrantech s tím, že byla zasažena její čest a důstojnost.

Podle § 81 OZ chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

Ochranu požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Podle § 82 odst. 1 OZ člověk, jehož osobnost dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Podle § 2951 odst. 2) OZ nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

Procesními předpoklady úspěšnosti žaloby je věcná legitimace účastníků. Soud se proto přednostně zabýval tím, zda je žalobkyně aktivně legitimována k podání žaloby. S ohledem na to, že žalovaný ve svých výroky žalobkyni nejmenoval, nýbrž z přijetí úplaty za účast na demonstracích osočil skupinu demonstrantů (respektive některé z nich), zabýval se soud tím, zda újmu, která byla těmito výroky způsobena celé skupině demonstrantů, může žalobkyně oprávněně pocítovat jako újmu vlastní. Žalobkyně se dlouhodobě věnuje společenskému dění, pravidelně se zúčastňuje protestů proti politice vlády. Svě politické názory a kolektivní akce zveřejňuje na internetu a v médiích. Výroky žalovaného tedy věcně i časově souvisí s jejími občanskými aktivitami. Negativní reakce směřovaly vůči její osobě, nařčení žalovaného musela vyvracet v rodině, na veřejnosti, byla ohrožena její důvěryhodnost. Újmu, která byla způsobena kolektivitu (skupině demonstrantů), tedy důvodně pocítuje jako újmu vlastní. Pokud byly tyto politické aktivity veřejně dehonestovány výroky žalovaného, je žalobkyně (jedna z demonstrujících) oprávněna domáhat se ochrany svých práv touto žalobou.

Soud se dále zabýval tím, zda je žalovaný ve věci pasivně legitimován, tedy zda je nositelem odpovědnosti za své výroky jako fyzická osoba. Je všeobecně známo, že je žalovaný premiérem vlády ČR, dále předsedou hnutí ANO 2011, tedy veřejně činnou osobou (politikem). Jeho výroky, jsou-li proneseny v rámci daných pravomocí, je nutno přičítat právnické osobě, tedy vládě nebo politické straně. V daném případě však dospěl soud k závěru, že předmětné výroky se netýkaly činnosti právnické osoby, nebyly výsledkem kolektivního rozhodnutí státního orgánu, ani nesouvisely s výkonem pravomoci předsedy vlády. Žalovaný předmětnými výroky sledoval výlučně vlastní zájmy a prezentoval svůj osobní názor a dopustil se excesu z realizace činnosti právnické osoby. Ve sporu je tedy pasivně legitimován.

Předpokladem vzniku odpovědnosti za nemajetkovou újmu je:

- 1) neoprávněný zásah (protiprávní jednání),
- 2) objektivní způsobnost zásahu narušit nebo jen ohrozit osobní práva žalobkyně,
- 3) příčinná souvislost mezi neoprávněným zásahem a porušením nebo ohrožením osobnosti. Zavinění není nezbytným předpokladem vzniku odpovědnosti.

Při sporu o ochranu osobnosti jde vždy o řešení kolize mezi základními právy na svobodu projevu a na ochranu důstojnosti a cti jednotlivce, pokud je zásah do osobnostních práv jednotlivce výsledkem tohoto střetu. K omezení základních práv a svobod může dojít pouze v případě jejich kolize, tedy základní právo a svobodu lze omezit pouze v zájmu jiného základního práva či svobody. Jakýkoli zásah do základního práva či svobody je nutno minimalizovat. Každý zásah do jednoho z konkurujících se práv je třeba zdůvodnit a to při uplatnění principu proporcionality. To mimo jiné znamená, že jakýkoli zásah do svobody projevu je přípustný pouze tehdy, je-li to skutečně nezbytné, např. pokud jsou pod rouškou svobody projevu vědomě šířeny nepravdivé informace.

Podle nálezů Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2051/14 je nutno zabývat se následujícími kritérii:

1) povahou výroku, tedy zda se jedná o skutková tvrzení či hodnotící soud:

V daném případě dospěl soud k závěru, že výroky žalovaného jsou hodnotící soudy, tedy subjektivními názory žalovaného. Pravdivost hodnotících soudů nelze prokázat, je však nutno se zabývat tím, zda měly reálný základ, zda byly prezentovány přijatelným způsobem a zda jejich cílem nebyla dehonestace kritizované osoby. Žalovaný své výroky pronesl na základě neověřené informace poslance R██████, který na základě náhodně vyslechnutého rozhovoru, bez znalostí souvislostí, šíří nepravdivé informace o zaplacených a objednaných demonstrantech. Povinností žalovaného bylo vynaložit rozumnou snahu o ověření pravdivosti těchto informací a k šíření těchto závažných obvinění přistupovat s potřebnou mírou opatrnosti („nejprve ověřuj, potom kritizuj“). Míra opatrnosti a zdrženlivosti musí být s ohledem na výrazně slabší postavení protistrany vyšší než u rovnocenného soupeře. S přihlédnutím k tomu, že výroky nejvyšších státních představitelů požívají značné důvěry občanů (lidé jim věří), je nutno trvat na tom, aby žalovaný za pomoci svého aparátu nejprve informace ověřil a teprve poté je veřejně šířil. A to zvláště za situace, kdy jde o výroky natolik škodlivé, jako jsou výroky o zaplacených demonstrantech. Předmětné výroky tedy přesáhly přípustnou míru kritiky a nelze je tolerovat.

2) kdo výroky pronesl:

Jak už bylo řečeno je žalovaný nejvyšším státním představitelem, tedy osobou veřejně činnou, která musí projevit maximální míru tolerance k projevům nesouhlasu s jeho činností. Na kritiku by měl reagovat přiměřeným způsobem (uvážlivě, kulturně a bez emocí), což se v daném případě nestalo. Žalovaný evidentně neunesl opakované veřejné protesty proti své osobě a nepravdivě obvinil demonstranty (včetně žalobkyně) z nekalých úmyslů a motivací. Pokud by byly takové výroky bez reálného základu tolerovány, mohl by žalovaný podobným způsobem dehonestovat veškeré (budoucí) občanské aktivity směřující proti jeho osobě, případně jeho vládě. Takový přístup nejvyššího státního představitele k demokratickým aktivitám je značně nežádoucí; a znemožňuje seriózní politickou diskusi.

3) o kom byly předmětné výroky proneseny:

Dehonestující výroky se týkaly skupiny demonstrantů (včetně žalobkyně), která demonstrovala před Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky a Českým rozhlasem. Šlo tedy o osoby, které se dobrovolně zapojily do veřejného života a přitahují pozornost médií. Demonstranti museli předpokládat určitou případně negativní reakci a byli povinni ji v rozumné míře snášet. Nejsou však povinni tolerovat nepravdivou kritiku, křivá obvinění a dehonestaci svého přesvědčení. Ani žalobkyně není povinna snášet hanobení své osoby a svých občanských aktivit.

4) proč byly výroky proneseny:

Lze se domnívat, že žalovaný neunesl kritiku veřejnosti a předmětnými výroky chtěl aktivity demonstrantů zesměšnit a snížit v očích veřejnosti jejich politický význam. Tvrzení o zaplacených a objednaných demonstrantech nelze považovat za příspěvek do veřejné diskuse. Taková dehonestující tvrzení jakoukoli diskusí vylučují a vedou pouze k dehonestaci demonstrantů. Svoboda projevu neznámá právo lhát, případně šířit neověřené informace.

Fakt, že jsou demonstrace organizované a že při nich dochází ke komunikaci s politiky, neznámá, že jsou demonstranti zaplacení a objednaní opozičními poslanci. Jde o legitimní projev nesouhlasu s politickým děním, který je žalovaný oprávněn komentovat případně kritizovat nikoli však dehonestovat.

Další dokazování (zejména výslech svědků) považoval soud za nadbytečné. Ze situace, kdy ke vzniku odpovědnosti žalovaného stačí „ohrožení práv žalobkyně“, není nutné doplňovat dokazování výslechem svědků, kteří výrokům žalovaného uvěřili a kteří (zejména písemnými příspěvky na sociálních sítích) na ně ve vztahu k žalobkyni negativně reagovali.

Žalovaný se tedy dopustil protiprávního jednání, které bylo objektivně způsobivé zasáhnout, případně narušit a ohrozit osobnostní práva žalobkyně. Žalobkyně musela opakovaně odpovídat na dotazy, zda za účast na demonstracích pobírá finanční odměny, čelit útokům na sociálních sítích, nevhodným žertům a výhrůžkám. Tím byla zasažena její čest a důstojnost.

Žalobkyně sice měla možnost svůj postoj vysvětlit v médiích a na sociálních sítích, nicméně tím nemohlo dojít ke zhojení nežádoucích následků výroků žalovaného. Veřejný dopad dehonestujících výroků žalovaného, které byly proneseny opakovaně v nejsledovanějších médiích (v televizním vysílání), nelze svépomocně odčinit aktivitami žalobkyně na sociálních sítích a příležitostnými prohlášeními v médiích.

Je tedy nutno konstatovat, že žalovaný zasáhl do přirozených práv žalobkyně a je povinen jí poskytnout přiměřené zadostiučinění. V daném případě soud považuje za zcela odpovídající způsobené újme písemnou omluvu. Soud proto návrhu žalobkyně v plném rozsahu vyhověl a rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 ods. 1) o. s. ř. Žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, byla přiznána jejich plná náhrada. Náklady řízení žalobkyně činí náhradu soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a náklady právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 3 úkony po 2 500 Kč, dále 3x paušál po 300 Kč a 21 % DPH 1 764 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

Praha 6. 9. 2019

JUDr. Simona Kačerová v. r.
předsedkyně senátu